

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/181/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114216566
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114216566.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Martina Kopinu v právnej veci žalobcu UK Profit, spol. s r.o. so sídlom v Nitre, Hornočermánska 797/59, IČO: 35 937 815, právne zastúpeného JUDr. Ivanou Zmekovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Zámocká 30, proti žalovanému N. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, v konaní o zaplatenie 240,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 7C 275/2014-66 zo dňa 16. 3. 2015 jednohlasne takto

rozhodol:

1. P o t v r d z u j e sa rozsudok.
2. Účastníci n e m a j ú n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. Na premlčanie súd prihliadol ex offa podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. Pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. odstúpila od zmluvy s účinnosťou ku dňu 09.05.2011. Žaloba bola podaná dňa 11.06.2014, teda po uplynutí 2 - ročnej premlčacej doby. O trovách súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s .p.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že právo žalobcu na zaplatenie pohľadávky premlčané nebolo. Zo strany právneho predchodcu žalobcu bola zmluva o kreditnej karte ukončená odstúpením od zmluvy ku dňu 9. 5. 2011 v súlade s ustanovením bodu 10.3 písm. b) a f) Obchodných podmienok pre kreditné karty. K zrušeniu zmluvy teda nedošlo od počiatku. Nárok žalobcu na vrátenie dlžnej pohľadávky zo zmluvy o kreditnej karte nie je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pre vymáhanie pohľadávky žalobcu platí všeobecná štvorročná premlčacia doba. Na túto premlčaciu dobu nemá vplyv ani zmena právnej úpravy (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) účinná od 13. 6. 2014, nakoľko žalobný návrh bol podaný dňa 11. 6. 2014, teda pred jej účinnosťou. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, ako to špecifikoval vo svojom odvolaní, alebo aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vec právne posúdil. Odvolací súd si osvojuje odôvodnenie súdu prvej inštancie, na ktoré poukazuje a na zdôraznenie správnosti dopĺňa.

5. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon č. 634/1992 Zb.), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

6. Podľa § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb., na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

7. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

9. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou. Právny predchodca žalobcu je podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej ani inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že žalovanému je dôvodné priznať postavenie spotrebiteľa.

10. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nijako nepopiera, že by zmluva o úvere nebola absolútnym obchodom a ani dôvodnosť aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolací súd len pripomína, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

11. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka reguluje aj absolútne obchody.

12. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na zmluvy o kreditnej karte v spotrebiteľských vzťahoch. Odvolací súd sa domnieva, že ak by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka mali byť vyňaté niektoré typy spotrebiteľských zmlúv, zákonodarca by to explicitne upravil. To platí aj na zmluvné typy upravené v Obchodnom zákonníku.

13. Presadzovanie obchodného práva na inštitúty upravené v kódexe o občianskych právach len s poukazom na argumentáciu o úveroch ako absolútnych obchodoch je argumentačne zjednodušené.

14. Posudzovaním zmluvnej podmienky je pritom aj posudzovanie právneho rámca zmluvy, to znamená, či ide o aplikáciu obchodného práva alebo občianskeho práva a v tomto smere ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje garanciu pre spotrebiteľa v tom zmysle, že si nemôže zhoršiť svoje zmluvné (a teda i právne) postavenie bez ohľadu na to, aké dojednania sú uvedené v spotrebiteľskej zmluve. Toto zákonné ustanovenie zaručuje prednostnú aplikáciu tých právnych predpisov na spotrebiteľský právny vzťah, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, práve za účelom princípu zákazu zhoršenia zmluvného postavenia spotrebiteľov v právnom vzťahu s dodávateľom.

15. Niet rozumného dôvodu na prijatie záveru, že na posúdenie premlčania má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva obsahuje úpravu, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia.

16. Pri posudzovaní nárokov zo záväzkových vzťahov, jedným z ktorých je spotrebiteľ, z hľadiska včasnosti uplatnenia práva, platí úprava premlčania vyplývajúca z Občianskeho zákonníka. Uvedený záver vyplýva z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 14. 02. 2013 v konaní sp. zn. 6Co/81/2012, v ktorom je vyslovený právny názor, že aj pri úverovej zmluve uzatvorenej podľa Obchodného zákonníka medzi podnikateľom a spotrebiteľom je potrebné použiť pri otázke premlčania (ale aj pri iných otázkach, napríklad uznanie dlhu a pod.) prednostne úpravu uvedenú v Občianskom zákonníku. Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 402/2011-10 z 19. 06. 2013 na základe ústavnej sťažnosti proti predmetnému rozsudku Krajského súdu v Prešove uviedol, že po preskúmaní rozsudku argumentáciu sťažovateľa nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu. Ústavný súd nezistil, že by krajským súdom aplikovaný postup pri zisteníach a hodnotení skutkového stavu veci a pri ustálení právnych záverov mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do namietaného rozsudku v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 Ústavy. Ústavný súd nezistil, že by posudzovaný rozsudok krajského súdu bol svojvoľným alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobený v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnený.

17. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa má procesný charakter a zákonodarca ustanovil osobitný právny režim intertemporality, má súd prihliadať na premlčanie práva ex offio vo všetkých aj pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia začatých konaniach podliehajúcich hypotéze tejto právnej normy (doc. JUDr. Marek Števec, PhD., Zákon a sudcovia, k výkladu ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa). So zreteľom na uvedené odvolacie námietky odvolateľa sú neopodstatnené.

18. Odvolací súd nenašiel dôvod na odklon od svojej doterajšej judikatúry v prípade použitia právnej úpravy o občianskych právach a nie podnikateľských - napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co/27/2012, 6Co/81/2012, 6Co/2/2013, 6Co/105/2013). Odvolací súd tak nemá dôvod odchyľovať sa od týchto záverov.

19. Odvolací súd pripomína judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej je spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy v nevýhodnejšom postavení tak z dôvodu sťaženej vyjednávacej pozície ako aj z dôvodu informovanosti (C-240/98 až C-244/98 Océano grupo editoriale, C.Mostaza Claro, C-76/10 POHOTOVOSTĚ a iné). Niet dôvod nechrániť dobromyseľnosť spotrebiteľov vychádzajúcu z dôvery v objektívne občianske právo a prehnane chrániť dodávateľa, ktorý sám zmluvu koncipoval, resp. postupníka jeho pohľadávky a odsúval uplatnenie práva na súde.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy s účinnosťou ku dňu 09.05.2011 s tým, že vyzval žalovaného na úhradu dlhu do 7 dní odo dňa doručenia odstúpenia. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh na začatie konania bol podaný dňa 11.06.2014, teda po uplynutí premlčacej lehoty (§ 48 ods. 2 v spojení s § 457 a § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), súd prvej inštancie rozhodol správne, keď ex offio prihliadol na námietku premlčania a návrh žalobcu zamietol.

21. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a žalovanému žiadne preukázateľné trovy nevznikli. Tomu zodpovedá i výrok o náhrade trov konania (§ 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP).

22. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).